

Posudek oponenta rigorózní práce Mgr. Lucie Hrnkové na téma „Náhrada škody podle občanského zákoníku“.

..

Práce má 158 stran vlastního textu, takže splňuje základní formální náležitost pro uznání práce jako práce rigorózní.

Práce je členěna do 4 základních kapitol. První kapitola je stručně věnována prevenci škod. Ve druhé kapitole se autorka věnuje výkladu předpokladů vzniku odpovědnosti za škodu, subjektům odpovědnostního vztahu, otázce společné odpovědnosti více škůdců za škodu, otázce zaviněné škody, rozsahu a způsobu náhrady škody. Dále zde autorka analyzuje otázku promlčení práva na náhradu škody a vztahu mezi odpovědností za vady a odpovědností za škodu.

Ve třetí kapitole se autorka zabývá druhy odpovědnosti za škodu, a to zejména zaviněnou škodou a dále podrobně i dalšími druhy speciální odpovědnosti za škodu.

V poslední, čtvrté kapitole se autorka zabývá srovnáním nové úpravy náhrady škody v novém občanském zákoníku.

Autorka se v rámci analýzy dotýká i Principů evropského deliktního práva (PET) , které nejprve stručně charakterizuje a poté podrobněji srovnává s českou právní úpravou.

Již ve druhé části práce se autorka dotýká škody v nemajetkové podobě, která je upravena v současnosti více než subtilně a v obecné úpravě s ní není prakticky počítáno vůbec. Podrobněji s užitím teoretických principů se autorka zabývá složitou otázkou příčinné souvislosti mezi vznikem škody protiprávním úkonem škůdce. I zde nabízí autorka srovnání s PETL. Podobným způsobem, tj. srovnáním současného pojetí s PETL, se autorka zabývá i při rozboru otázky principu zavinění škody i v dalších rozborech principů náhrady škody včetně způsobení škody více škůdci.

V rámci řešení problematiky promlčení práva na náhradu škody by podle mého soudu práci prospěla i stručná zmínka o úpravě náhrady škody v obchodním zákoníku, která do jisté míry ovlivnila úpravu promlčení v novém občanském zákoníku.

V závěrečné kapitole se autorka věcně a kriticky zabývá právní úpravou náhrady škody v zákoně č. 89/2012 Sb. Již z tohoto rozboru, samozřejmě bez možnosti jakéhokoli praktických zkušeností vyplývá, obtížnost aplikace některých pravidel o stanovení výše škody podle zásad slušnosti či v případě proklamovaného práva na štěstí, kdy porušením tohoto práva dojde ke škodě,

Celkově práci hodnotím v mezích rigorózní práce a v jejích cílech jako vyčerpávající obsahující nejen citace, ale zejména samostatné závěry autorky, a to v kontextu s evropskou koncepcí náhrady škody. V práci sice chybí například srovnání české právní úpravy odpovědnosti za škodu s některou s příbuzných právních úprav- například rakouskou nebo německou, ale při počtu stran vlastního textu, je otázkou, zda by další rozšíření práce práci prospěla a proto nechci, aby tuto poznámku autorka pokládala za výtku.

Práce je zpracována přehledně, s logicky navazujícími částmi a je psána dobrým jazykem. Obsahuje poznámkový aparát s odkazy na něj v textu práce.

Práci proto jako solidně zpracovanou doporučuji k obhajobě.

JUDr. Tomáš Pohl

V Praze dne 2.12. 20122